

គម្រោងការផ្ទេរ និងផ្សព្វផ្សាយវប្បធម៌

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌកិច្ចសហប្រតិបត្តិការមេកុង-ឡានដាង ថៃ-ឡាវ ចិន

បានទទួលមូលនិធិសម្រាប់គម្រោងអភិរក្សសិល្បៈ និងវប្បធម៌អន្តរជាតិ។

ថវិកាចំណូល ឆ្នាំសារពើពន្ធ 2023

សាកលវិទ្យាល័យ Maha Sarakham

ក្រណាត់ត្បាញ តំបន់ស្វយ័តក្វាងស៊ី (ជាតិសាសន៍) "ចូរ" (តំបន់ស្វយ័តក្វាងស៊ីជើង)

តំបន់ស្វយ័ត Guangxi Zhuang មានទីតាំងនៅភាគខាងត្បូងនៃប្រទេសចិន។ មានប្រវត្តិយូរអង្វែង ភស្តុតាងនៃការតាំងទីលំនៅរបស់មនុស្សត្រូវបានគេរកឃើញតាំងពីសម័យបុរេប្រវត្តិ។ ហើយភស្តុតាងលេចឡើងជាផ្នែកនៃផែនទីចិនបុរាណក្នុងកំឡុងរាជវង្ស Qin ឈ្មោះ "Guangxi" បានបង្ហាញខ្លួនជាលើកដំបូងនៅក្នុងរាជវង្សសុង។ រហូតដល់ឆ្នាំ ២៤៧២ ដែលជាការចាប់ផ្តើមនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន (បក្សកុម្មុយនិស្ត) នៅក្នុងប្រទេសចិនត្រូវបានបង្កើតឡើងជា "ខេត្តក្វាងស៊ី" (ខេត្តក្វាងស៊ី) ដោយមាន "ទីក្រុងណាននឹង" ជាអាជធានី បន្ទាប់មកនៅឆ្នាំ 1957 រដ្ឋាភិបាលកណ្តាលបានអនុម័តសេចក្តីព្រាងអនុម័តការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះពី "ខេត្ត" ទៅជា "តំបន់ស្វយ័តក្វាងស៊ីដង" (ក្វាងស៊ីដង។ តំបន់ស្វយ័ត) រហូតដល់ថ្ងៃទី 12 ខែតុលា ឆ្នាំ 1965 ។ អាជ្ញាធរចិនបានយល់ព្រមលើការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះពីតំបន់ស្វយ័តក្វាងស៊ី "ដុង" ទៅជាតំបន់ស្វយ័តក្វាងស៊ី (សញ្ជាតិ) "ចូរ" (តំបន់ស្វយ័តក្វាងស៊ីជើង) ដែលប្រើរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន។

ក្វាងស៊ីដើមឡើយជាកន្លែងរស់នៅរបស់ក្រុមជនជាតិភាគតិចជាច្រើន។ ជាពិសេសក្រុមជនជាតិភាគតិច "Zhuang" ដែលមានច្រើនជាងគេ។ ក្វាងស៊ីមានប្រជាជនជាង ១៤ លាននាក់ ជាជនជាតិភាគតិចធំជាងគេរបស់ប្រទេសចិន។ ជាង 90 ភាគរយនៃប្រជាជន Zhuang នៅក្នុងប្រទេសចិនរស់នៅក្នុងខេត្ត Guangxi ។ ជាពិសេសនៅតំបន់កណ្តាល និងខាងលិច។ ជនជាតិ Zhuang មានភាសាសរសេរផ្ទាល់ខ្លួន ហើយជាផ្នែកមួយនៃក្រុមភាសា Kara-Tai

ក៏មានជនជាតិភាគតិចផងដែរ ទាំង Tang និង Hmong។ និងជនជាតិផ្សេងទៀតរួមមាន Yao, Hui, Yi (Lolo), Sui, និង Ching (ផៀតណាម) ក៏មានក្រុមជនជាតិសំខាន់ៗចំនួន 12 ផងដែរ។ ជនជាតិទាំងនេះមានក្រណាត់ត្បាញ ឬសំលៀកបំពាក់សម្រាប់ពាក់។ ក្រុមនីមួយៗមានអត្តសញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួន។

ចំណាំថាចំណុចទូទៅនៃរចនាប័ទ្មសម្លៀកបំពាក់ដូចគ្នាគឺ៖ ស្ទើរសម្លៀកបំពាក់ត្រូវបានគេកាត់ និងពាក់ដែលពេញនិយមដោយមានស្លាក សញ្ញានៅខាងស្តាំដៃ និងមានស្នាមកាត់ដើមទ្រូង និងដៃអាវលុងធំៗ ខោគឺស្រដៀងនឹង ខោខ្លវ បិយ និងខោរលុង ប្រសិនបើសំពត់ត្រូវបាន pleated នៅជុំវិញ។ headdress ដែលប្រើជាទូទៅ ក្រៅពីក្រុមជនជាតិភាគតិច Hui ឬ Uyghur គឺជាជនជាតិម៉ូស្លីម ដែលមានរចនាប័ទ្មខុសគ្នាយ៉ាងច្បាស់នៃសម្លៀកបំពាក់

សម្ភារៈដែលប្រើជាធម្មតាគឺសរសៃកប្បាសសម្រាប់ត្បាញ។ នេះអាចបណ្តាលមកពីអាកាសធាតុត្រជាក់ពេញមួយឆ្នាំ។ ក្រណាត់កប្បាសមានសមត្ថភាពការពារប្រឆាំងនឹងភាពត្រជាក់បានយ៉ាងល្អ។ ហើយជារុក្ខជាតិដែលងាយស្រួលដាំដុះ ធន់នឹងអាកាសធាតុ បន្តដោយសរសៃសូត្រ វាជាសម្ភារៈដ៏មានតម្លៃ និងមានតម្លៃថ្លៃ។ Guangxi Zhuang ទោះបីជាអាចចិញ្ចឹម Sericulture ក៏មិនគ្រប់គ្រាន់ដែរ។

ដោយសារតែផែនការនៃអាកាសធាតុហើយដំណើរការគឺស្មុគស្មាញជាងកប្បាស។ វាក៏មានសរសៃពីប្រភេទរុក្ខជាតិផ្សេងទៀតផងដែរ ដូចជាសរសៃ ganja សរសៃ hemp និងសរសៃពីប្រភេទរុក្ខជាតិដទៃទៀត។

លំនាំចម្រុះពណ៌៖ ក្រណាត់ខ្មៅ ខ្មៅ និងខៀវ ត្រូវបានគេប្រើជាទូទៅជាពណ៌ចម្រុះ។ សម្លៀកបំពាក់ត្រូវបានប៉ាក់ និងគុបតែងដោយដួតនៃក្រណាត់ត្បាញក្នុងពណ៌ភ្លឺផ្សេងៗគ្នាអាស្រ័យលើប្រជាប្រិយភាពរបស់ជនជាតិនីមួយៗ។

បច្ចេកទេសតម្បាញ ការតម្បាញដោយប្រើអំបោះដែលជាស៊ុមជាមួយនឹងដងខ្លួន។ ហើយតម្បាញដែលគេប្រើសម្រាប់ចងចង្កេះនោះ តម្បាញមាន ២ ភាគ ជាមូលដ្ឋាន។ ហើយក្រណាត់ដែលមានក្រណាត់ច្រើនត្រូវបានគេប្រើដើម្បីត្បាញក្រណាត់ដោយមានលំនាំស្មុគស្មាញជាង។ បច្ចេកទេសតម្បាញរបស់ខេត្តក្វាងស៊ីគឺស្រដៀងនឹងថៃដែរដែលប្រើបច្ចេកទេសកាត់កិត ធ្វើលំនាំ និងចងជ្រលក់ពណ៌។

លើសពីនេះ អំបោះសូត្រត្រូវបានគេប្រើសម្រាប់ត្បាញខ្សែលោហធាតុមាស និងប្រាក់ ដែលហៅថា ជិន។ នៅក្នុងប្រទេសចិន មានអំបោះសូត្រដ៏ល្បីល្បាញចំនួនបួននៅក្នុងសូត្រលំនាំពពករបស់ណានជីង។ សរសៃសូត្រ Chengdu តម្បាញសូត្រស្វីតូរ ទាំងការតម្បាញសូត្ររបស់ជនជាតិ Zhuang ក្នុងខេត្ត Guangxi ហៅជារួមថា "ខ្សែសូត្រមាសនិងប្រាក់ដ៏ល្បីរបស់ប្រទេសចិនចំនួន 4"

សិប្បកម្មដ៏មានតម្លៃដែលកើតចេញពីប្រាជ្ញារបស់ជនជាតិ Zhuang រួមមានលំនាំ បច្ចេកទេស និងការប្រើប្រាស់ពណ៌ចម្រុះលើក្រណាត់។ ពួកគេទាំងអស់បង្ហាញពីភាពកក់ក្តៅ និងវិភាយរបស់ប្រជាជន Zhuang ។ ដែលមានលក្ខណៈប្លែកពីកុលសម្ព័ន្ធ Zhuang

